ſi ſcd̃m vr̃am ꝯſuetudine̅. fideliť ⁊ diligēter at
tenditis. ⁊ impietatē auaricie vel cupiditatis
poteritis euadere. ⁊ pro opibꝫ miſericordie. ad
eterna p̄mia feliciť ꝑuenire. P̄ſtante dn̄o nr̄o
ih̄u xp̄o. cui eſt honor ⁊ impiu̅. cu̅ p̄re ⁊ ſp̄u ſc̄o
q̄ viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculoꝝ Amen

De eo qd̄ aplu̅s ait. Radix oim̄ malorum
cupiditas.

Eatus aplu̅s Paulꝰ. fr̄es cariſſimi cu̅
nobis vere ac ꝑfecte caritatis dulcedi
nem. ꝯmendaſſet: amaritudine̅ nobis
cupiditatis expoſuit: ut velut peritiſſiꝰ
ac ſp̄ualis medicus. quid fuge̅. et q̄d expetere
debeamꝰ oſ̄ndit. Et quia radix oim̄ maloru̅ eſt
cupiditas. et radix oim̄ bonoꝝ eſt caritas. et
ſimul eſſe nō poſſunt: quia niſi vna radicitus
euulſa fuerit: alia plātari nō poterit. Sine cā
aliq̄s conatur ramos incide̅: ſi radice̅ non con
tendit euellere. Sic eni̅ idem ait aplu̅s. Radix
oim̄ maloꝝ eſt cupiditas: qua̅ quida̅ appete̅
tes. naufragaueru̅t a fide: ⁊ inſerueru̅t ſe dolo
ribus multis. Tu aute̅ homo dei hec fuge. Au
diamꝰ ergo ꝯſiliu̅ illius. in quo xp̄us dn̄s loq̄
batur. ⁊ q̄ntum poſſumꝰ. ſtudeamꝰ amaritudi
ne̅ auaricie fuge̅: ſi volumꝰ ad caritatis dulce
dine̅ ꝑuenire. Sed qn̄ de ꝯtemptu diuiciarum
loquimur: r̄ndit mihi aliq̄s diues: didici nō

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſperare in incerto diuiciarū: nolo diues eē: ne incidā in temptacōnem. Sȝ quia iā ſum. q̄d facturus ſū de hijs que ↄtigit mihi hr̄e. Sequit̄ aplūs. Facile tribuāt: ⁊ ↄicent. Quid eſt ↄicare: niſi rem tuā ↄmunē facē. cū illo. qui nō hȝ Si ergo ↄicare cepis: non eris tu ille predo. et ille raptor: quī necārijs pauperū. tanq̄ reb⁹ alienis incubat. Eteni ↄmunē feciſti rem tuā cū hijs q̄ nō hn̄t: ⁊ āplius p̄ſtas. q̄ etiā p̄rogator paupm̄ fact⁹ es. Tu aliq̄ curā geris. ut ad ſecurū pauperē victus puemat ⁊ in hoc mia p̄rogās: ⁊ ꝑptēa defert tibi de⁹ honorē. ⁊ q̄ſi dic̄ tibi. p̄or de ↄmuni re. tolle qđ ſufficit necitatibȝ dom⁹ tue qđ reliquū ē da xp̄ō. Para te audiē veite bn̄dicti p̄ris mei: pcipite regnū qđ vobis patū eſt ab origine mūdi. Eſuriui ei ⁊ dediſtis mihi manducare. Forte ↄtempnebas. neſcio quē pauperē. aut egenū. Noli ↄtempnē xp̄m i celo ſedentē: in t̄ra ege ītē. veiet cū ētribucōe ⁊ vita et̄na: ⁊ igne et̄no. Hec g̊ cogitās potes cū aliq̄ ſpe. etiā diues eē. Si aūt adhuc vis fiei diues ⁊ nō ſolū ea q̄ ſupflua tibi iacēt. non vis erogare indigētibus: ſed etiam vis augerere p̄rimoniū tuū: forte ⁊ de rapinis aliquā ſpem habes: niſi forte hoc dicas. Scit deus: quia non de rapinis volo augerere p̄rimoniū meū Vn̄ vis augerē. Emendo. Innocēs t̄ videis q̄

emendo vis augerē pr̄imoniũ tuũ. Nõ es ma
lus. ſ; voto es malus. Si quis tibi dicat. vende
res tuas. exhorreſcis. expaueſcis. maledictum
putas. Cum ergo emere cupis. nõne hoc op
tas. vt res ſuas alij vendat. Nã quõ poteris
emere. ſi alius non ꝯpulſus fuerit venũdare.
Et hoc videte fratres qñtum laboret qui exſpoli
are vult veſtitũ. et ꝙ ſine labore ſit ille qui ve
ſtire vult nudũ. Si eni habet. profert et dat
ſi non hʒ. ſufficit ei corã deo bona volũtas. Ecce
non laborat. ſi hʒ. ſi vero non hʒ. quia qd val
de neceſſariũ eſt hʒ. Paup eſt in archa. ſ; di
ues in ꝯſcientia. Paup eſt in domo. ſ; diues ē
in animo. An forte nihil habes. qꝛ bonã volun
tatem habes. Audi dño nato clamãtes ange
los. gloria in excelſis deo. et in terra pax homi
nibus bone volũtatis. ꝙ parũ cõſtat regnũ ce
lorũ. ꝙ vili pcio tanta poſſeſſio ꝓponitur. ꝓpo
nitur eni in terra. qd poſſideas in celo. ꝓponit̃
eni in tempore. qd poſſideas ineternũ. Non po
tes dicere. non habeo vnde poſſim emere. quia
tanta eſt illa poſſeſſio. ꝙ ad pciũ ꝯgruũ venie
non poſſim. Nõne tantũ valet. qñtum habere
potueris. Et hoc ſupfluũ. qñtum valuit zacheo
dimidiũ pr̄imoniũ. erat enim diues. Dimidiũ
mearũ rerũ dixit do paupibus. Sed quia por
emit. forte tu non inuenis quod emas. Emit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ei regnū celorū. Et ille emit. et tibi integrū ſer
uat qd emas. Noli timē ne te anguſtet tecum
poſſeſſor: oib; latū ē: qd caritas poſſidet. Duo
bus ei minutis. emit quedā mulier vidua re
gnū celoꝝ: q̄ miſit in gazophilaciū duos nū
mos. Amen dico vobis: nullus amplius miſit
in domum dei: q̄ꝫ iſta vidua. Illi enim de ha
būdantia ſua miſerūt: hec autē totū quod ha
buit miſit. Quia enim p̄bebat ei dn̄s victum iā
ei duo nūmi ſupfluū reſtiterant. ad victū eius
diei. Miſit eos in domū dei: et emit ſibi regnū
celoꝝ. Ecce quod timebas. ne carū eſſet. a nō
cēs ydoneus: en duobus nūmis valet. Si ter
rebat te preciū quod dedit zacheus: cō ſoletur
te hoc precium. quod dedit vidua. Plus a deo
cariſſimi valet. a vilius. viliore calice. aque fri
gide: vilior eſt ſola bona volūtas. Audi clamā
tes angelos. In terra pax hoibus. bone volū
tatis. An forte bn̄ diximus viliorē bonā volun
tatē. ymo ipa eſt oib; carior: a totū h; q̄ bonā
volūtatē h;. q2 in dimidio rerū ſuarū zacheus
ſi bonā voluntatē non haberet: nihil dediſſet
Bona enim voluntas: ipſa dicitur caritas. Et
quid ait Aplūs. Si enim diſtribuero omnia
mea paupibus. caritatē aūt non habeā nihil
mihi prodeſt. Totum ergo habet: qui habet
bonā volūtatē. Ipa eſt q̄ pōt ſufficere: ſi cetera

non ſint. Si aũt ſola deeſt: nihil ꝓdeſt q̃cquid
habitũ fueit. Sola ſufficit. ſi aſſit. cetera omĩa
nihil profũt: ſi ſola caritas deſit. Si haberes ĩ
domo tua thezauros. vñ ſecurus ẽẽs: gaudẽs
⁊ exultares. In corde tuo habes bonã volũtatẽ
⁊ triſtis es. In archa poſſes timere furem: in
corde tuo. quẽ times. Te noli pati hoſtem: In
corde tuo bonã volũtatẽ habens: nihil times.
Forte aliq̃s cogitat. ⁊ dicit. Si res meas pau
pibus dare cepo. ⁊ de aduerſarijs meis. ꝓ dei
amore me vindicare noluero. ⁊ hũilis ⁊ man
ſuetus eſſe ꝯtendo: ſtatim mihi necẽ erit. per
ſecucões hoim maloꝝ ſuſtinere. Qui hec times
nõne legiſti: ꝙ p multas tribulacões oportꝫ
nos intrare regnũ dei. Non audiſti ſcripturã
dicentẽ: fili accedẽs ad ſeruitutẽ dei. ſta in timo
re ⁊ iuſticia. ⁊ prepa aĩam tuã ad temptacõeꝫ
Verũ eſt. quia vbi deũ in veritate cepis querẽ
neceſſe tibi erit. ⁊ ſupborũ. vel malorũ hominũ
nequicias ſuſtinere: ꝙ non ſit ab illis colitur
xp̃us. quõ eis cotidie predicat. Qm̃ ⁊ q̃cquid
volũt. quicquid petũt a deo: in luxurijs ſuis. ĩ
ꝯuiuijs volũt ꝯſumere. in ſpectaculis in nugis
in fornicacõibus. in ebrietatibꝫ: in hijs volunt
ꝯſumere. ꝙ deſiderãt habũdare: ⁊ tũc putant
ꝙ bonus ſit deus: qñ illis preſtat vñ corrũpã
tur. Sed dicit aliquis. Ecce tp̃a aſpera ſunt et

aſpiora erūt. Per iſta aſpiora. proficit magis eccīa; ꝓficiūt illi qui ſurſū cor habēt; ꝯ illi qui ſurſū cor non hn̄t. tumultuat̄ eis cor in terra ꝯ dicūt cordi ſuo; volo cor mutare. Vt ipi etiā ſurſū cor habeāt. cāritatis nobiſcū. ad te dn̄e le uaui aiam meam. Tale eſt dicē ſeueriora ſunt iſta tpa. q̄le ſi q̄s dicat ſeueriora eſſe tpa oliue cū fructus inde colligit̄ ꝙ cum in torcular mit titur. Qn̄do eni̅ pendebat in arbore. leta tempa videbātur. et non attendūt. q̄ amurca plena erat. Venit eni̅ quaſi aſpiꝰ tēpus. venit tpus torcularis. Veniūt maiores p̄ſſure. Per pccā enim ꝯ crimina ſupborū. p auariciā. luxuriāqȝ maloꝝ. maioēs preſſure ſiūt gn̄i huāno. Oēs eni̅ mali. ꝯ amatores mundi. quaſi torcularia ſūt. Sicut enim in torcularibus. et vua premi tur. et oliua. et vinū. ꝯ oleū ponitur in canalia ita p nequiciam malorū hominū qui boni et iu ſti ſunt multis tribulationibus corpaliter fati gantur. vt anime eorum tanquam oleum et vinum recomedi in eterna beatitudine mereā tur. Noli ergo de dei miſericordia vł iuſtitia de ſperare. quociens te videris ab iniquis homini bus fatigari. ſȝ conſidera ꝙ illi qui te pſecūtur apud deum mole ac torcularia deputantur. tu vero quaſi oliua. ꝯ quaſi vna legittima paruo tpe preſſurā malorū hominū ſuſtinere cogeris

ſed poſtea eis ſine fine remanebit obprobriū
tu felici ꝯmutacōne tñſibis ad regnū· ⁊ tunc li
beratus ab omibus malis· cum ꝓpheta poteis
dicere· tñſimus p iguē et aquam· et induxiſti
nos in refrigeriū. Sȝ vt ad iſtā merearis beati
tudinē puenire· ora ꝓ illis qui te pſecuntur· qꝛ
potens eſt dn̄s vt illos ꝯuertat ad bonū· ⁊ qui
nūc palee eſſe videntur· de zizaniȷs in triticum
de amurca in oleū tñſeant· et qūo alios p neq̄
tiam pſecūtur· ipi poſtea pſecutionē ꝓ iuſticia
patiantur· ⁊ qui nunc res alienas crudelit̄ vo
lunt rape· res ſuas incipiant paupib⁹ eroga
re. Quā rem ſi orātibus vobis ſm ſuā ꝯſuetudi
nem· pietas diua p̄ſtiterit· nō ſolū de vrā· ſed
de aliorū ſalute· duplicē mercedē in eterna beati
tudine remunerāte dn̄o capietis· qd ipe pre
ſtare dignetur· qui cū pr̄e et ſpū ſancto viuit
et regnat in ſecula ſeculorū Amen.

De eo qd ſcriptū eſt. Beatus qui poſt aurū
non abiȷt· ſm Aug⁹.

Beatus qui poſt aurū nō abiȷt· ⁊ vt qui
cūqȝ aliquid inuenerit· ei qui pdiderit
ſine vlla dilatione reſtituat· ⁊ de illo q̄
ducentos ſolidos inuenit· et qui ad ouile lup⁹
venit· et lup⁹ reddit. In ſcripturis diuis legi
mus fratres cariſſimi· qꝫ beat⁹ ſit qui poſt au
rum nō abiȷt· nec ſperauit i theſauris pecunie

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf